

NYCKEL HARPAN

1

2012

Föreningen Nyckelharpan's medlemstidning

PlusGirot
Medlemskort till Drickningslagstämman

Medlemsavgift 2012
160 kr

Meddelande kan ej lämnas på bokstämman
Fyll i PlusGiro-kontonumret nedan

INBETALNING/GIRERING A

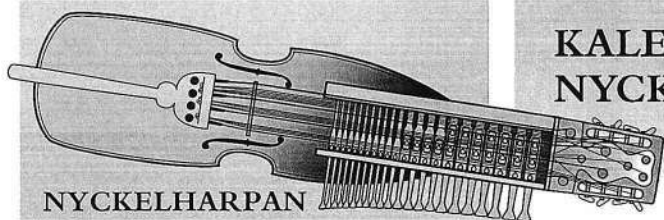
TA FÖRBEHÅLL
491 82 94 - 2

Drickningslagstämman (enbart kasse)
Föreningen Nyckelharpan
Inbetalare (namn och postadress)

Svenska kronor 160 -- #04#

I denna tidning finns
inbetalningskort för
medlemsavgiften 2012

MATTS WESSLÉN
SEMINARIUM FÖR NYCKELHARPSBYGGARE
KALLELSE TILL ÅRSMÖTE
SOMMARBORDUNALE I SCHAEPHUYSEN
INBJUDAN TILL KURS FÖR NYCKELHARPSSPELARE
LODE OCH MIRANDA M. M.

NYCKELHARPAN

NR1/2012

Årgång 27

ISSN 1401-2936

Medlemstidning för
Föreningen Nyckelharpan
utkommer med 4 nr per år.

Ansvarig utgivare Peder Jeppsson

Redaktionsadress

c/o Möllerman Riddarstigen 17A
183 30 TÄBY

Artiklar och bilder ur Nyckelharpan
får ej kopieras för publicering utan
medgivande från redaktionen.

Material till nästa nummer skall vara
redaktionen tillhanda senast 10 maj.

MEDLEMSKAP

Årligt medlemskap i Föreningen
Nyckelharpan erhålles mot betalning
av 160 kr till föreningens plusgiro
nr 491 82 94-2.

FÖRENINGEN NYCKELHARPANS STYRELSE

Ordförande

Peder Jeppsson 070-306 42 62

Kassör

Paul Westman 08-649 22 09

Sekreterare

Kerstin Kåverud 070-399 92 98

Vice ordförande

Bo Nilsson 08-716 96 96

Redaktör

Sture Möllerman 08-768 13 66

Webbmaster

Nils Liberg 08-604 06 11

Ledamot

Kerstin Svanström 08-35 22 00

Föreningen Nyckelharpan org. nr
802011-4

www.nyckelharpan.org

OMSLAGSBILDEN

Fotot på Eric och Sigurd Sahlström
tog Gösta Sandström med sin lād-
kamera i slutet av 1940-talet.

EO DIGITAL AB

är Föreningen Nyckelharpan
sponsor i form av mycket generösa
villkor vid tryckning av vår med-
lemstidning.

KALENDARIUM FÖR NYCKELHARPESENTUSIASTER

Skicka gärna in uppgifter
till redaktionen
mollerman@telia.com

Mars

03 Folkmusikkväll i Norrort på
Kvarntorpsgården, Täby kl 19 - 23
Spel till dans efter spellista
och buskspel i kafeterian.

Arr. Täby Folkdansgille och
Täby Spelmansgille

20 Föreningen Nyckelharpan's årsmöte.
Kallelse och dagordning på sid. 12

26 Sista dagen att anmäla sitt intresse
till Ekebyholmskursen.

Varje söndag från september till maj är det öppet folkmusikhus
på Skeppsholmsgården i Stockholm från kl 18.00 och till siste man går hem.
Vid påsk och jul räknas annandagen som söndag.

Udda veckor varje torsdagkväll på Eric Sahlström Institutet i Tobo
är det Tobotorsdag, se sid 19. Mer info på esitobo.org

Med reservation för ändringar

29 Spelträff kl 19 i Kvarnstugan
Brottbj, Vallentuna.

April

21-22 Föreningen Nyckelharpan's
låt kurs på ESI i Tobo

Maj

10 Sista dagen att sända material till
tidningen Nyckelharpan nr 2, 2012

26 Akustiskt i Tobo, Folkmusikfestival

Juni

05 Sollentuna spelmansstämma
kl 13 i Hersby hembygdsgård.

Väck dom sovande nyckelharporna!

Runt om i landet finns många nyck-
elharpor som inte längre spelas på.
Anledningen är ofta att ägaren gott bort
eller kanske inte längre har kvar förmå-
gan att spela och intresset från anhöriga
att överta instrumenten saknas. Dessa
harpor är ofta byggda på 1970-80 talet
och tillhör kanske inte de allra bästa in-
strumenten, men kan ändå till en början
passa för den som vill prova på nyckel-
harpspel och eventuellt något senare
byta upp sig till ett finare instrument.

TILL SALU

En sådan äldre kromatisk nyckelharpa
byggd och spelad av Gösta Lindqvist
från Rimbo (bror till den mer kände
fiolspelmanen Tore Lindqvist) är nu
till salu.

1982 var Gösta, som också spelade
dragspel, tillsammans med brodern
Tore, dansare, sångare och fler spelmän
från Roslagen på en flera veckor lång
turné i USA. Då spred denna harpa
ljudliga toner i svenskbygderna "over
there".

Harpan är fortfarande fullt spelbar
men behöver naturligtvis en ordentlig
genomgång med strängbyte och intone-
ring, då den legat obrukad en längre tid.

Nuvarande ägare Birgit Lindqvist
- svägerska till Gösta och Tore - bor i
Täby och har tel nr 08 - 638 03 24.

För ytterligare information om harpan
står jag gärna till tjänst.

Sture Möllerman

Vår ordförande har ordet

GOD SPEL- FORTSÄTTNING PÅ DET NYA ÅRET!

Spelmansåret 2012 har börjat bra, först med klassiska Midvinterstämman i Kallhäll, en som vanligt mycket välbesökt tillställning med mycket och bra spel, dans, uppträdanden och organisation. Därefter Vinterstämman på Eric Sahlström Institutet i Tobo häromveckan – massor med folk, hög stämning, mycket och bra spel, framträdanden och lika välorganiserat och väldigt trivsamt. Gnestastämman inträffade parallellt med Vinterstämman i Tobo, Slagstämman är på gång i skrivande stund och det kommer många senvinter- och vårstämmor att träffas på, så det saknas inte stämмоaktiviteter under vinterhalvåret. Vi kan med andra ord gratulera oss själva till att ha valt folkmusik på nyckelharpa som vårt stora intresse här i livet!

Parallellt med vinterns inomhusstämmor anordnas också lokala spelträffar i det betydligt mindre formatet. Dessa hör vi inte så mycket om, men de har säkert lika stor – eller större – betydelse för framför allt närområdets spelmän och spelkvinnor. Som ett exempel på detta kan nämnas de sedan flera år tillbaka regelbundet (2 ggr/termin)

återkommande nyckelharpsträffarna i Kvarnstugan i Brottby norr om Valentuna föredömligt ledda av Maria Ehrman med stöd av bl a VaDoM och öppna för alla nyckelharpspelmän, såväl lokala som tillresta. Mer sådant, det är både utvecklande, lärorikt och stimulerande att vara med!

I förra numret av tidningen framfördes i olika artiklar kritiska synpunkter av olika skribenter på bevarandet av vår låttradition. Motreaktionerna lät inte vänta på sig – varken synpunkterna eller reaktionerna är några nyheter, denna debatt har blossat upp från tid till annan och stämmer till viss eftertanke – varför spelar vi egentligen nyckelharpa? Det finns antagligen lika många svar på den frågan som det finns spelmän och åsikterna om vad som är ”rätt” eller ”fel” varierar kraftigt. Föreningen Nyckelharpan har dock inte tillgång till facit och tar inte ställning utan åsikterna får stå för var och en som uttrycker dem. Vi stimulerar dock hjärtans gärna debatten och välkomnar fler bidrag som för oss att haka till och tänka till lite extra – vad håller vi egentligen på med?

Antalet medlemmar i Föreningen Nyckelharpan har sedan några år tillbaka sjunkit kraftigt och 2011 var ett krisår – vid styrelsemötet i juni var medlemsantalet straxt över 200 spridda över hela världen, dock med en koncen-

tration till Stockholm – Uppland – Mälardalen. Min första tanke var att ”jaha, då är det rätt som alla säger och tidningar och andra medier förmedlar, vi är inte så intresserade av föreningar och föreningsliv längre”. Men det var något som inte stämde – magkänslan var att intresset för nyckelharpa, nyckelharpspel och nyckelharpstradition ökade i stället för minskade. Kanske det var så enkelt som att de nya spelmännen inte visste om att vi fanns? Vi syntes kanske inte så mycket utåt? För att råda bot på detta byggde vår webbredaktör om hemsidan www.nyckelharpan.org och vi tog fram en liten informationsbroschyr att dela ut till nyckelharpsintresserade under sommarens utomhusstämmor, spelträffar, bygg- och spelkurser.

Resultatet av vår PR-drive överträffar våra vildaste förhoppningar – vid styrelsemötet i januari 2012 kunde vår kassör stolt räkna ihop 261 medlemmar, en mer än 25-procentig ökning på lite drygt ett halvår. Jag vill tacka alla engagerade medlemmar som helhjärtat hjälpt till att vända trenden och för ett bra och otroligt roligt första år som ordförande i världens största (?) nyckelharpsförening – det är kul att träffa folk, gå på kurs, spela nyckelharpa och trivas ihop i största allmänhet i vår förening!

Peder Jeppsson, ordförande

JUBILEUMSDAGAR ERIC SAHLSTRÖM 100ÅR 24 - 25 AUGUSTI 2012

En 100-lapp till 100-åringen

Visst vill du vara med och stödja firandet av en av Sveriges genom tiderna största konstnärer som berikade vår folkmusiktradition med mästerliga kompositioner och ett virtuost nyckelharpspel?

Eric Sahlström föddes 1912 och skulle ha fyllt 100 år i augusti 2012.

Under jubileumsdagarna den 24-25 augusti firas Eric Sahlström storslaget på Eric Sahlström Institutet i Tobo, på Upplandsmuseet, på Uppsala Konsert & Kongress och på Vaksala torg i Uppsala. Se jubileumsprogrammet på www.ericshahlstrom.se

Eric Sahlströms Minnesfond tar tacksamt emot gåvor och bidrag inför firandet. Se www.ericshahlstrom.se/gavorbidrag/ Plusgiro 46 10 53 -1.

Tack för ditt bidrag!
Eric Sahlströms Minnesfond

ANGÅENDE INLÄGGET

”Vittrar låtskatten bort?”

I TIDNINGEN NYCKELHARPAN NR 4, 2011.

Läser med både intresse och förundran de inläggen som var gjorda i ”Vittrar låtskatten bort?”. Tycker själv att det (bör väl poängteras att detta är mina personliga åsikter och inte representativt för en hel generation spelmän) är intressant det här med ”rätt” och ”fel” gällande folkmusiken. Om man till en början bortser från spelmännens egna kompositioner (tänker här särskilt på tex Eric Sahlström, Viksta Lasse och Ceylon Wallin), så kan man ju också fråga sig hur dom spelade dom traditionella låtarna. Hade inte även dom satt sina speciella avtryck i dom? Det tror ja absolut att dom gjort. Det är inte särskilt svårt (om man känner till spelstilarna) att höra en inspelning och namnge vem det är som spelar. Ofta är det ornament, tonbildning och ”drivet” i spelet som brukar kunna vara avslöjande.

Källkritik, mina damer och herrar, är något man bör tänka på också. Skulle vara intressant att höra tio inspelningar av t. ex. Eric Sahlström, där han spelar ”Spelmansglädje” eller ”Trollrike-polska”. Ta sen och skriv ner dessa tio inspelningar så skulle jag bli väldigt förvånad om det blir tio likadana nedteckningar. Antar ni utmaningen?

Att bara gå efter en notnedteckning eller en skivinspelning känns faktiskt, nu får ni ursäkta mig, som ett väldigt snävt sätt att tänka. Eller, om vi vänder på det. Vid vilken tidpunkt blir en låt ”korrekt”? Vad är egentligen anledningen att spela en låt EXAKT som någon annan? Det klart, om jag går ut med att säga; ”... Jag spelar låtar EXAKT som den eller den spelmanen...” Ja, då har man gjort det väldigt krångligt för sig själv. Vad är vinsten med det?

Kan nu bara tala för mig själv (vet dock att fler än jag tycker så), men, för min egen del så spelar jag för att det i första hand är kul. Det är lusten till spelet och musiken som driver mig i mitt spelande. Jag har även förmånen att kunna jobba med musik i alla dess former på heltid. DET är det som jag tycker är kul. Har även undervisat ganska flitigt på kurser, inte minst i Uppland, men även på många andra ställen (särkerligen många av er som läser detta har jag träffat förut). Jag går aldrig ut med

att säga att jag lär ut på det sätt som det ”ska” spelas, för det vet jag i ärlighetens namn inte. Återigen en utmaning, vem tar på sig att kliva fram och säga det? Samt med vilka källor? Vad har källorna för källor? Ja, ni ser ju själva att det blir en ganska komplicerad ekvation.

Det jag ville få fram med just detta (hoppas det blev tillräckligt tydligt), är att vad man ”får” och ”inte får” göra är något som jag värderar ganska lågt.

Det handlar mer om medvetenheten i sitt egna spel. Ju mer man har kontroll över det man gör, desto friare blir man i spelet. Har man full koll på det man gör, varje stråkdrag, varje ton, varje artikulering eller ornament, så kan ju ingen komma och säga att man spelar fel! Om jag så bestämmer mig för att spela Byss-Calles ”32:an” i moll. Det är kanske inte som den brukar spelas, men det är inte fel, eftersom att jag valt att spela den så. Om det däremot ”bara händer” att man råkar lira ovannämnda låt i moll, i tron om att man lirar i dur, ja då är det ju en annan sak.

Tycker det skulle vara fantastiskt tråkigt att höra 150 spelmän som lät precis som Ceylon Wallin. Eller om samma 150 personer odlar stort skägg och hatt. Det gäller ju att hitta sitt sätt att spela, och för tusan, ha kul! Att börja diskutera huruvida det ska vara ett si eller så i ackorden i någon takt hit eller dit, kommer sannerligen inte att vara det som gör att låtarna överlever. Att över huvudtaget spela vanlig kromatisk nyckelharpa borde väl i såfall också vara ganska djärvt, eftersom att man nu kan ta en massa farliga dubbelgrepp, som inte gick att ta på t.ex. silverbasharpan.

Under mina fem år på Kungliga Musikhögskolan hade jag förmånen av att få undervisas av två av mina nutida stora källor till inspiration; Johan Hedin och Olov Johansson. Båda två helt otroligt bra spelmän men väldigt olika sätt att spela. Min egna avsikt med att få möjligheten att ha dom som lärare, var inte att komma ut från KMH som en karbonkopia av varken den ena eller den andra, utan, jag har lärt mig en vansinnigt massa av dom, samt tagit till mig det som jag tyckt varit intressanta/nyttiga och bra saker. Har även lyssnat

en hel del på gamla inspelningar av ”gubbarna från förr” och tagit till mig saker därifrån.

Ett annat exempel är ju Gås-Anders A-dursvals. När jag började spela den så upptäckte jag ganska fort att av fyra personer som spelade den, fanns det minst fem varianter; Skulle man som allspelsledare i det fallet bli vansinnig om det spelades olika varianter, så visar det väl snarare på allspelsledarens svagheter i ett allspel? Då bör allspelsledaren kanske starta en egen grupp istället där denne får bestämma. Men, som Sture avslutar sitt inlägg ”... vara lite mer lyhörda...” är väl ett alldeles utmärkt ordval, bara det att det måste gälla från ”båda håll”.

Det är en väldig skillnad på ”konservera” och ”vidlivhålla”, ja, beroende på vad man är ute efter...

Tack för ordet,

Magnus Holmström,
nyckelharpspelman i tradition
i utveckling.

Det gläder mig att du och kanske flera andra reagerade på våra inlägg. Det är sådant som hjälper till att hålla intresset för vår låtskatt vid liv.

Folkmusikutövare – både utbildade, ”professionella” och rena amatörspelmän har i alla tider bråklat om hur man vill spela. Själv har jag för inte så länge sedan sett hur etablerade spelmän tagit till handgripligheter när inte argument eller tålmod räckt till. Som tur är verkar sådant beteende nu höra till ovanligheten. Men att många har olika uppfattningar och vågar stå för dessa, tycker jag är ett sundhetstecken.

Du frågar om vi vill anta din utmaning och skriva ner 10 olika inspelningar av en låt från en och samma spelman. Det behövs inte, då jag på nära håll för många år sedan upplevt hur Gösta Sandström vid nedteckningen av Eric Sahlströms låtar brottades med problemet vilken av Erics alla inspelningar han skulle välja.

Tack, Magnus – och på återhörande.

Sture Möllerman

Jag tog nyfiket del av Matt Fichtenbaums inlägg i förra numret av Nyckelharpan, först och främst för att jag är medveten om att alla låtar som spelas förändras med utövaren, tiden och geografisk belägenhet. Jag var också väldigt intresserad av hur olika spelmän framför de här låtarna, speciellt då naturligtvis Eric Sahlström själv i olika inspelningar.

Eftersom jag har hela min folkmusiksamling inspelad på dator var det bara att skriva Trollrikepolska i sökrutan i Windows 7 och – vips så kom det fram en långa rad olika inspelningar. Jag lyssnade igenom alla och koncentrerade mig naturligtvis på de ställen som Matt markerat. När jag lyssnade klassificerade jag låtarna som antingen "Sahlströmstämman i Vendel" eller "Som de flesta spelar nu". Jag testade även mig själv vid nyckelharpan (intressant!) samt slog upp Sahlströmhäftet för att se hur Gösta Sandström en gång uppfattade hur Eric spelade. Jag har tyvärr inte tillgång till LP:n *Sahlströmsstämman i Vendel* från 1975 (jag lånar den gärna av någon för att spela in den), men det här är vad jag kom fram till:

TROLLRIKEPOLSKA

Jan Ling besökte någon gång 1963-64 Eric Sahlström och spelade in en ljudfilm med Trollrikepolska. I denna film spelar Eric "som de flesta spelar nu", liksom på den gamla 45-varvaren *Musik för nyckelharpa* (jag vet inte när den är inspelad). Däremot höll han sig på LP:n *Spelmansglädje* från 1975 till samma variant som på *Sahlströmstämman i Vendel* 1975, likaså på CD:n *Eric & Gösta*, vilken visserligen är nyutgiven men inspelad på Täby bibliotek 1981. Här står det alltså 2-2 mellan Eric och Eric.

Åsa Jinder, Nyckelharporkestern, Magnus Holmström och Väsen spelar alla liksom Täby spelmansgille "som de flesta spelar nu" på lite olika inspelningar. Det gör jag också och Gösta Sandströms nedteckning i Sahlströmhäftet har samma uppfattning.

Jag har även några inspelningar från olika kurser jag har deltagit i med bl a Ditte Andersson, Sonia Sahlström, Sigurd Sahlström samt ett par spår med Sture Sahlström – de tycks alla vara överens om att spela "som de flesta gör nu".

Slutsatsen som jag dragit är att om jag vill spela som Eric spelade kan jag välja, båda varianterna tycks vara lika "rätta" – Du behöver inte vara rädd för att spela "fel", det är också "rätt". Du är också i gott och namnkunnigt sällskap...

SPELMANSGLÄDJE

I Spelmansglädje visar Eric Sahlström prov på mycket konsekvent spel – alla mina 5 olika inspelningar med honom låter som "Sahlströmstämman i Vendel". Jag har ytterligare 6 andra olika inspelningar med Peter "Puma" Hedlund, Sahlströmarna, Elin och Edward Anderson, Åsa Jinder, Hogmarkarna och från *Välsmidet* och vad gäller Spelmansglädje är det glädjande nog så att alla följer de konsekvent "Sahlströmstämman i Vendel". Återstår Sahlströmhäftet, som visar sig vara av en annan uppfattning och gå på Matt Fichtenbaums linje. Detta kan nog vara en anledning till att vissa notkunniga spelmän spelar lite annorlunda än övriga.

Jag hade själv förmånen att lära mig Spelmansglädje av Sigurd Sahlström vid en Sahlströmskurs i Vendels hembygds-gård någon gång förra millenniet och jag kommer fortfarande ihåg hur Sigurd speciellt påpekade att det skulle vara som "Sahlströmstämman i Vendel". Så den tonen är jag, Matt Fichtenbaum och väldigt många andra helt överens om. Däremot har jag personligen lite svårare att få till det i tredje repriserna, varje gång och lika bra, enkelt, melodiöst och musikaliskt som Eric Sahlström!

Peder Jeppsson

Välkommen att söka årets Eric Sahlström-stipendium

- OM DU ÄR MELLAN 13 OCH 20 ÅR!

Stipendiet består av en eftertraktad plats på fiol- och nyckelharpskursen på Ekebyholms slott i Uppland veckan efter midsommarhelgen, 24-28 juni 2012.

Varje år utser Eric Sahlströms Minnesfond några unga spelmän till stipendiater. Förutom kursplatsen är det en stor ära att bli utsedd till "Sahlströmstipendiat" och hittills kan 85 personer titulera sig så!

Kursplatserna på Ekebyholm är mycket eftertraktade och spelmän i alla åldrar ser fram mot den inspirerande, lärarrika och roliga veckan i juni som många återkommer till år efter år. Som deltagare får du undervisning både enskilt och i grupp av erkänt skickliga spelmän. Spelglädjen är hög och det

hörs musik dygnet runt i slottets alla vrår!

För att söka stipendiet ska du vara mellan 13-20 år och spela nyckelharpa eller fiol. Ansök genom att spela in två valfria låtar och ge en kort beskrivning av dig själv. Ange namn, ålder, adress, telefonnummer och e-postadress. Sänd din ansökan senast 30 april 2012

Eric Sahlströms Minnesfond
att. Cajsa Ekstav, Torkelsgatan 28A
753 24 Uppsala.

För mer information, kontakta gärna
Cajsa Ekstav cajsa.ekstav@gmail.com
018-12 16 20
eller Sonia Sahlström-Larsson
018-14 14 80.

2011 års Eric Sahlström-stipendiater
Henrik Landström, nyckelharpa
Johan Lång, fiol/nyckelharpa
Einar Zethelius, nyckelharpa
Tove Reström, nyckelharpa
Klara Michold, fiol

Foto: Esbjörn Hogmark

www.ericshahlstrom.se

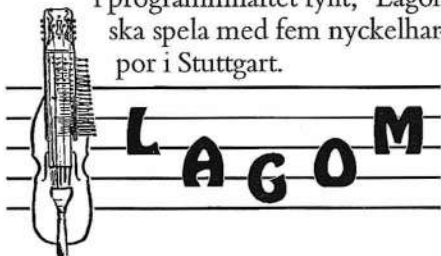
Bokmässan i Stuttgart

Fyra veckor i november/december 2011 ägde "Stuttgarter Buchwochen" rum, en av de största regionala bokmässorna i Tyskland. Gästland var det här året Sverige och det fanns olika aktiviteter med svensk anknytning t.ex. foto-utställning, filmvisning och bokläsning med svenska författare. Lördagen den 10 december var den avslutande festdagen med stort program.

Redan i början av september blev jag inbjuden att tillsammans med några fler nyckelharpspelare delta i detta arrangemang.

Vårt spelgång har vuxit, och maximalt är vi åtta spelare – Astrid och Malin från Basel (Schweiz) spelar med och Andrea, som studerade i Heidelberg, bor nu i Paderborn. Barbro var med från första början, jag träffade henne på spelkurs i Burg Fürsteneck 2005; hon bor i Bensheim, inte långt från Heidelberg. Hon fick en förfrågan från Svenska Ambassaden i Berlin, som organiserar svenska framträdanden på "Stuttgarter Buchwochen". Någon i ambassaden hade fått reda på att Barbro spelar nyckelharpa (!!!) och frågade henne om hon känner någon grupp, som skulle kunna spela svensk traditionell musik vid festdagen i Stuttgart.

Vi hade två dagar betänketid för att svara, men efter en kort diskussion bestämde vi oss för att ta emot erbjudandet. Plötsligt hade vi ett problem! Det var ett absolut krav att det i programhäftet skulle stå ett gruppnamn – men vi hade inget. Under helgen måste vi få fram ett lämpligt namn, men inget av alla förslag accepterades. Då hördes någon säga: "Ska vi verkligen spela där? – Vi är ju inte proffs." – "Ja, men så dåliga är vi inte" – "Vi spelar lagom!" – Lagom? – Lagom! Det var 4 september 2011, kl. 21:54 då "Projekt Lagom" grundades, och med en gång var luckan i programhäftet fylld; "Lagom" ska spela med fem nyckelharpor i Stuttgart.

Vår bostad – ett radhus – har en viss nackdel. – Att träffas här för musikrepetition kan inte ske alltför ofta. Jag satt

Nyckelharpspel under "Stuttgarter Buchwochen". Från vänster Gabi Dreher, Beate Segnitz, Kerstin Röbig, Barbro Lange och Bernd Segnitz.

därför hemma själv, skrev arrangemang och hade kontakt med de andra via internet med noter och MP3-filer. En riktig repetition hade vi bara en gång.

I Tyskland är nyckelharpan relativt okänd. Därför är det absolut nödvändigt att berätta om instrumentet, om spelmän och om deras låtar. Det hatade skolämnet historia måste omvärderas. Det var oerhört intressant att söka på nätet och hitta svar på frågor som – Vem var Fogelvikar'n? – Vem komponerade Stensele polskan? Det var inte lätt att komma fram till inte alltför långa låtkommentarer. Man kan inte berätta i 10 minuter om en låt som sedan spelas i 3 minuter.

Men nu måste framträdets planeras – vi hade ett 45 minuters program på scenen och skulle även spela bakgrundsmusik i foajén. Jag spelade och talade till stoppuret (hoppas att ingen såg mig) – 12 låtar med presentation som skulle passa för scenframträdandet.

Den 10 december kom – Stuttgart, vår läns-huvudstad, Haus der Wirtschaft. En praktfull byggnad mitt i staden (www.hausderwirtschaft.de) byggd 1896 av Kung Karl von Württemberg.

Organisationen var effektiv, men mycket stram. Egentligen tänkte vi själva ströva runt lite på bokmässan och titta på andra delar av programmet.

– Inte en chans! Finalen av Lucia tåget såg vi medan vi var på väg till omklädningsrummet (i mellantiden hade vi skaffat t-shirt med eget emblem som "uniform").

När vi spelade bakgrundsmusik hade vi tilldelats en plats som påminde lite om julmarknad. Reseinformationsstånd, konsthantverk, svenska livsmedel, det doftade glögg och den akustiska stämningen bidrog vi med. Det var jättekul, det hela hade en viss buskspelskaraktär, vi stod mitt bland folket och spelade låt efter låt helt spontant.

Helt annat var det med den mera officiella delen av vårt program. Tidpunkten för denna närmade sig alltmer och med den ett visst mått av nervositet. Men först en halv timmes paus för att meditera, stämma instrumenten, ögna igenom texter...

Programpunkterna avlöste varandra varje hel timma. Bara några minuter innan kunde vi beträda scenen, packa upp instrumenten, stämma en sista gång – ett – två – tre – Start!

Vi började med polskan "1814", den tillhör sedan många år vår repertoar och sitter mycket säkert både i huvud och fingrar – ideal att börja med.

Man ser publiken medan man hälsar – bara i de första stolsraderna sitter det några åhörare. Vi fortsätter ändå. Vi pre-

senterar flera låttyper från olika landskap och epoker – vi spelar med hela gruppen men även solo- och spel på två harpor t.ex. "Hem från Gesunda" och "Julottan". Och salen fylls mer och mer med folk – vilken känsla.

Efter 50 minuter på scenen spelade vi sista tonen – slutapplåd – och många människor kom fram till scenkanten med en mängd frågor och för att se harpan på nära håll – Hur fungerar den? – Har ni några visitkort, hemsida, CD? De ville inte sluta – tills organisatören bad oss att så småningom lämna salen för att kunna gå vidare i programmet.

Fortfarande omgivna av intresserade människor packade vi och förberedde oss för hemresan. Det var en storslagen dag, som man gärna minns.

Jag tror att intresset för nyckelharpan växer och växer – spelkurser är snabbt fullbokade.

Nyckelharpan, som syns på Michael Prätorius' instrument-planscher från 1620 och där kallas "Schlüssselfiddel" har bevarats i Sverige, men har förändrats mycket med tiden. Jag är säker på att nyckelharpan nu kommer tillbaka även till oss.

Bernd Segnitz

Lode och Miranda

Lode Van den Eynde kom till Sverige hösten 1997 som gäststudent på Kungliga Musikhögskolan i Stockholm. Med i bagaget fanns två magisterexamina från Belgien och två års studier i Milan (Italien).

Lodes huvudinstrument är blockflöjt och således har han som professionell musiker mest sysslat med tidig musik. Han turnerade flitigt med sin kammarmusikgrupp då det begav sig. De spelade på renommierade festivaler som till exempel i Bath (England), Innsbruck

(Österrike) och Melbourne och Tasmanien (Australien) och Calgary och Banff (Canada). Han har även uppträtt som solisti New York och Sydafrika.

Lode är också en hängiven körsångare. För några år sedan gjorde han en körturné tillsammans med gruppen "Anda" och träffade då Anders Peev. Det var då han fick bekanta sig lite närmare med nyckelharpan med påföljd att intresset väcktes. Sen hittade Lodes sambo Liza ett instrument och när den nyckelharpan inte räckte till längre,

köpte han en av Bo Nilsson i Nacka.

Sedan år 2001 jobbar Lode som blockflöjt-pianolärare på Värmdö Kulturskola och åker runt till olika skolor bland andra Viks skola, Ekedals skola, Kvarnbergs skola, Runmarö skola och Kyrkskolan där Miranda Olsén är hans första nyckelharpselev.

Miranda spelar på en så kallad barnharpa, även den byggd av Bosse Nilsson och uthyrd till Kulturskolan Musikens Hus i Gustavsberg, Värmdö Kommun.

Till vänster sitter David Sjöberg och bredvid honom Thor Pleijel. I förgrunden okänd harpspelande dam. Foto: Horst Vogelsang

Sommerbordunale i Schaephuysen

I Nyckelharpan har man kunnat läsa spännande reportage över instrumentets öden och äventyr på olika och ibland en smula oväntade håll i världen. Den här artikeln är tänkt som ett bidrag till detta, jag har nämligen rest utomlands och spelat en del de senaste åren.

En mötesplats för folkmusik och dans jag årligen besökt är festivalen Sommerbordunale i byn Schaephuysen i Tyskland, nära gränsen till Holland. Det har hänt att jag på plats fått meddelanden i min mobiltelefon som hälsat mig välkommen till Holland. Så nära gränsen ligger det uppenbarligen.

Knappt hundra deltagare besöker årligen festivalen, som ligger på en kulle ett stenkast från Schaephuysen. Förutom en stor gräsplan där besökare campar så utgörs festivalens bas av ett vandrarhem med ett torn, vilka båda står på kullens krön. Uppe i tornrummet har man en

fin panoramavy över landskapet; den lilla byn, skogen och åkrarna. Skorstenar i fjärran påminner om områdets viktiga industriella historia och samtid. Tornrummet är en av de platser som både dag och natt hyser buskspel.

Och buskspel finns det gott om, även om det är det fullspäckade, officiella programmet som reglerar verksamheten och ger de långa dygnet struktur. På schemat står konserter, spel till dans, dans-, ensemble- och låtverkstäder och olika föredrag. Med en konsert inleds festivalen på torsdagkvällen och vid lunch på söndagen avslutas de sista programpunkterna. Då har festivaldeltagarna fått en rejäl dos kultur men ändå mindre med sömn.

Arrangör är Bordun e.V., en förening som jobbar med att lyfta fram europeisk bordunmusiktradition på lira och säckpipa. De anordnar förutom Sommerbordunale även andra evenemang

under året, bland annat en hummelkurs. En stor del av dansen och musiken är fransk, men fler och fler börjar ägna sig åt svensk musik. Därför är även nyckelharpa ett av de instrument som föreningen officiellt för fram och på Sommerbordunale ges två kurser på nyckelharpa. En är för rena nybörjare eftersom många nyfikna aldrig hållit i en harpa tidigare. Instrumenttillhandahålls av den nederländska instrumentbyggaren Nicolaj Marks, som också ger dem instruktioner för att komma igång.

Fortsättningskursen står jag själv för och 2011 var vi sju deltagare av blandad ålder, majoriteten unga vuxna eller ungdomar. Nivån är alltid en smula blandad. Särskilt polska kan vara lite knepigt för den som är ovan vid takten eller att lära sig låtar på gehör. Undervisningen sker just på gehör och deltagarna får vid kurslut inspelningar av låtarna, både i normaltempo och långsamt. Deltagarna

får röra sig och dansa till musiken under kursen, något som hjälper dem att bemästra takten och få igång blodcirkulationen. Det blir lätt mycket stillastående, och det är det nog många läsare som känner igen sig i?

I år höll jag i kursen tillsammans med min vän och spelkamrat David Sjöberg, med erfarenhet från Eric Sahlström Institutets ettåriga spelkurs, och vi turades om att lära ut låtar. Betoningen ligger naturligt mest på polskor – det är vad vi spelar mest här hemma i Sverige och deltagarna vill gärna lära sig något de förknippar med svensk folkmusik. Och polskorna tar gärna lite mer tid i anspråk än exempelvis vals och schottis, som de oftast redan spelar.

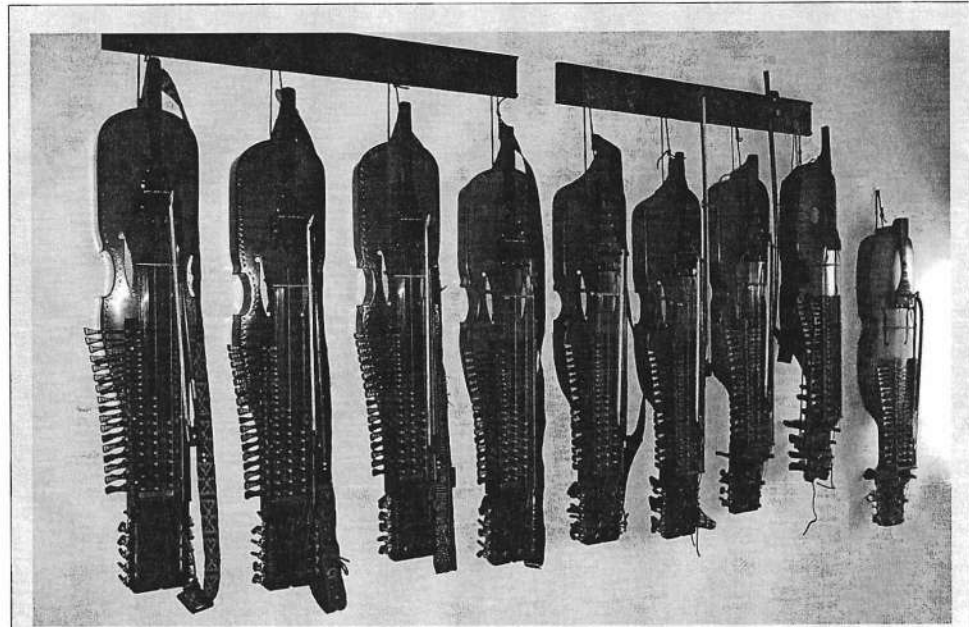
Eftersom vi håller på med nyckelharpa tycker jag att det är på sin plats med en eller ett par upplandspolskor under kursens gång. Min förhoppning är att en del av dessa lovande unga spelmän kan lockas till Uppland på detta sätt. Polskan tar sig samtidigt många uttryck på olika håll i landet och det kan därför vara spännande att även spela andra låtar än just uppländska. Alla känner vi väl oss ibland lite dragna till vackra, vemodiga dalamelodier eller ståtliga, barocka slängpolskor? Det gör i alla fall många av de människor jag träffar utomlands.

När man är i ett annat land gäller det att ge och ta. Som spelman från Sverige och Uppland har jag en fantastisk möjlighet att dela med mig av ett musiksammanhang som har betytt mycket för mig. Samtidigt får jag vara med om många fina möten mellan människor. Musiker och dansare från olika länder skapar kultur tillsammans och i buskspelet har jag förmånen att berika min repertoar med både franska och tyska låtar. Tyvärr är det inte ofta dessa melodier spelas eller dansas till i Sverige. Datumen för festivalen varierar från år till år. Anledningen är att de följer regionens officiella semestertider. 2012 har det hela tidigarelagts till 5-8 juli på grund av reparationer av lokalerna. Det är inte många svenskar som kommer dit, men det kanske det är dags att ändra på?

För mer information se Bordun e.V.'s forum: <http://www.bordun.de>
Man kan även söka på "Sommerbordunale" på YouTube för att få en uppfattning om hur det är. Det går också utmärkt att kontakta skribenten.

Thor Pleijel

<http://www.lekstugan.info>
076 800 1334

DET HAR BLIVIT FULLT PÅ VÄGGEN!

Jag kan tänka mig att sälja ett par stycken.
Vid ev. intresse, var vänlig ring eller e-posta för prisuppgift och provspelning. Tel. 070 - 537 91 90.
E-post bo.karlsson100@comhem.se

Bo Karlsson

Illustration av Sverker Ek för ett antal år sedan, då Bosse Karlsson (stående i mitten) fyllde 50.

Föreningen Nyckelharpanns egen harpdoktor

Du som vill ha tips om vård av nyckelharpan eller svar på frågor rörande instrumentet, kan få detta genom att kontakta föreningens egen "harpdoktor" Bosse Nilsson, Nacka.

Honom når du enklast via e-post harpa@bonilsson.se eller via telefon 08-716 96 96.

Det går också att skriva till Bosse och adressen är då Sickla Allé 35, 131 65 NACKA.

Din fråga och Bosses svar kommer – om du inte har något emot detta – att även publiceras i tidningen Nyckelharpan.

Bosse Nilsson – vår egen harpdoktor – visar för Paul Westman på ett ofta förekommande problem.

FRÅGA

Hur får du resonanssträngen att glida lätt i strängsadeln och inte hacka iväg vid stämning?

SVAR

De spunna resonanssträngarna kanske nyper fast i spåret i strängsadeln, och för att få bort det problemet så är det viktigt att spåret inte är för trångt.

Försök i så fall att öppna spåret mot stämskruvarna. "Öppna" spåret med ett finare bågfilmsblad. Kanske att en nagelfil kan räcka.

Skrapa ner med en knivsudd blyerts från en vanlig blyertspenna i spåret. Blyerts (grafit) är i detta fall ett utmärkt glidmedel mellan sträng och trä.

VAD GÖR MAN MED NYCKELHARPAN OM LOCKET HAR SJUNKIT NER MYCKET UNDER LEKEN?

Du kanske inte gör detta själv, men så här kan det gå till.

Jag blev nyligen kontaktad av en trevlig, nyckelharpspelande tjej som bad mig att försöka rädda hennes harpa. Hon skulle om tre veckor hålla en kortare konsert i Göteborg. Locket på hennes harpa hade sjunkit ner kraftigt under leken. Limfogen mellan locket och sar-

gerna hade också släppt, vilket medförde att sargerna petade ut utanför locket. Förmodligen hade tonbjälken även lossnat. Med andra ord rådde krisläge 5.

Jag tog harpan och åkte upp till Esbjörn Hogmark som just då hade sin distansbyggarkurs igång på Eric Sahlström Institutet. Ett bra tillfälle för Esbjörn att visa hur en lockborttagning går till. Med brandsläckarutrustning i närheten och med varm kniv så fick han det gamla limmet att lossna. Vi kunde då se att tonbjälken var alldeles för vek i båda ändarna dessutom hade lossnat från locket.

Efter den övningen hände det som vi befarat; brandlarmet satte igång och en del förvirrade elever undrade om vi skulle springa ut. Det behövdes inte, vi kunde lugnt jobba vidare. Nästa steg var att ta bort den gamla schellacken.

Åter hemma i Sickla basade jag om locket, förstärkte sargerna, limmade fast en ny tonbjälke, limmade på locket, i med ny ljudpinne och på med ny schellack.

Samtidigt passade jag på att byta alla strängar och skickade sedan ett SMS till tjejen att hon kunde hämta harpan. Hon kom direkt och blev otroligt nöjd, hon hade en "ny harpa" helt enkelt.

Konserten i Göteborg gick bra.

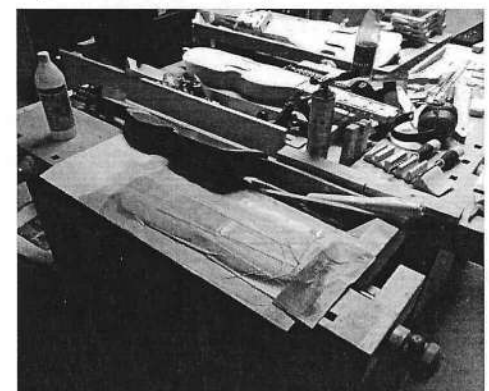
Bosse Nilsson

Esbjörn Hogmark värmer loss locket.

Oj, vilken tunn tonbjälke, och lossnat har den!

Gamla schellacken löses upp.

Nyckelharpa och fiol dygnet runt

LÅTKURSEN PÅ EKEBYHOLM 2012

Låtkursen på Ekebyholms slott, Rimbo i Uppland, startade 1976 med Eric Sahlström och Gösta Sandström som lärare. Varje år sedan dess har veckan efter mid-sommardagen blivit ett måste för många spelmän att under fem intensiva dagar och nätter helt få ägna sig åt låtspel.

I år infaller detta söndag 24 - torsdag 28 juni. Lärare blir då Ditte Andersson, Edward Anderzon, Cajsa Ekstav, David Eriksson, Esbjörn Hogmark "harpdoktor", Magnus Holmström, Torbjörn Näsbom, Niklas Roswall, Sigurd Sahlström, Sven-Olof Sundell och Eva Tjörnebo (vissång).

Undervisningen sker dels i form av individuella lektioner dels i små grupper. Kursen avslutas med en konsert i Rimbo kyrka.

Det brukar vara hårt tryck efter kursplatserna och kampen om dessa startar 1 mars. Anmälan senast 26 mars. www.bilda.nu/webbanmalan

Kostnad för kursen inklusive hel-pension är 4650 kronor.

Du som inte har internet - kontakta arrangören Studieförbundet Bilda, Marit Stömberg telefon 08 - 727 18 04.

Övriga frågor om Ekebyholmskursen besvaras gärna av kursledare Lars Lindkvist tel 08 - 580 316 21 eller lars-lindkvist@hotmail.com

Hälsning från en av våra nya harpspelare

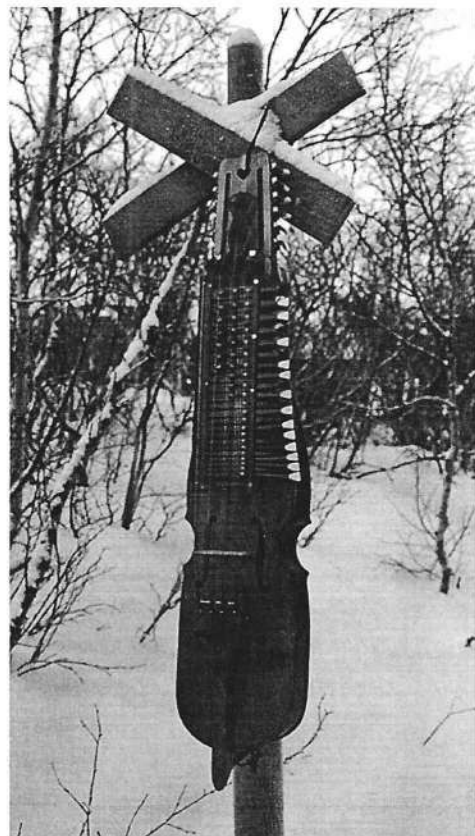

Foto Mattias Hellgren

I skrivandets stund är det kallt och mörkt. Polarnatten har fjällen i sitt järngrepp. Norrskenet sprakar utanför fönstret och kvällens första gäster är på väg upp med linbanan på fjället för att få ta del av en god middag och se detta naturens skådespel.

Hej förresten, jag heter Klara Lundmark och bor och arbetar för Svenska Turistföreningen här i Abisko. Jag är en alldeles ny medlem i Nyckelharpan och har nyss hittat vägen till detta fantastiska instrument. Ända sedan jag var liten har jag spelat fiol, klassisk, men på senare år har jag intresserat mig mer och mer för folkmusik. På folkmusikstämmer och festivaler jag besökt har jag alltid sneplat lite åt nyckelharpornas håll och beundrat dem på avstånd, men aldrig vågat prova eller fråga någon. Nu i höstas tog jag mig i kragen och ringde upp en duktig spelman i Luleå som gärna ville ge mig en introduktion ifall jag hade vägarna förbi. Sagt och gjort. Jag fångslades direkt! trots att jag inte fick till många toner och fingrarna för åt fel håll på leken.

Trots förmaningar gjorde jag en riktig chansning och köpte en begagnad harpa på blocket, utan att provspela först. Den hade legat något år men innan dess varit mycket spelad och omtyckt. Paketet kom, spänd förväntan, jag ville snabbt prova på. Öppnade paketet men förstod ganska omgående att harpan var ospelbar. Gamla ärgade strängar, stränghållaren såg konstig ut där den låg an mot harpkroppen, alla löv snurrade runt som vindflöjlar, stämskruvarna var

svåra att vrida på... Modet sjönk trots löfte om att få lämna tillbaka harpan om den inte passade mig. Jag ville inte ge upp hoppet och någon ytterligare väggbonad hade jag inte lust med. Skulle den gå att reparera? Jag började ringa runt till olika byggare men de flesta hade inte tid (om det inte varit en Sahlström-harpa förstås). Men plötsligt fick jag napp! - Inga problem. Skicka hit harpan så ska jag titta på den och se vad jag kan göra.

Efter tolv dagar var harpan tillbaka här i Abisko. Kände knappt igen den när jag packade upp den och provspelade. Klangen var riktigt fin! Nya strängar, G och C löven sitter fast, alla 22 löven är nya, stränghållaren har rätt anläggning mot locket, ingen risk att locket ska spricka upp mm.

Om några år kanske jag köper en ny, men till dess så är denna harpa alldeles perfekt för mig.

Så när ni kommer upp till Abisko, vandrandes på Kungleden eller spanandes efter det flyktiga norrskenet så finns här kanske en av Sveriges nordligaste harpor att provspela på!

Hälsningar och hjärtligt välkomna.

Klara Lundmark
Abisko Turiststation

KALLELSE TILL FÖRENINGEN NYCKELHARPANS

årsmöte 2012

TISDAG 20 MARS KL 19, SICKLA ALLÉ 37

Vägbeskrivning till möteslokalen, se sista sidan.

FÖRSLAG TILL
DAGORDNING

1	Mötets öppnande.	7	Föreningens verksamhetsberättelse.	14	Val av övrig styrelse för år 2012.
2	Fråga om mötets behörighet.	8	Föreningens ekonomiska berättelse.	15	Val av revisor och revisors-suppleant.
3	Godkännande av föreslagen dagordning.	9	Revisorernas berättelse.	16	Val av valberedning.
4	Val av ordförande och sekreterare för mötet.	10	Fråga om avgående styrelsens ansvarsfrihet.	17	Övriga frågor.
5	Val av justeringsmän att jämte ordföranden justera dagens protokoll.	11	Verksamhetsplan och budget för 2012.	18	Mötet avslutas.
6	Val av rösträknare för mötet.	12	Fastställande av 2013 års medlemsavgift.		
		13	Val av föreningens ordförande.		

FÖRENINGEN NYCKELHARPANS
VERKSAMHETSBERÄTTELSE FÖR ÅR 2011

Föreningen Nyckelharpan verkar ideellt med syfte att främja nyckelharpspel samt musiktraditioner likväl som det allmänna intresset för instrumentet.

Styrelsen för föreningen har haft följande sammansättning sedan årsmötet den 31 mars 2011.

Peder Jeppsson, ordförande
Bo Nilsson, vice ordförande
Kerstin Kåverud, sekreterare
Paul Westman, kassör
Sture Möllerman, redaktör för tidningen Nyckelharpan
Nils Liberg, webbredaktör
Kerstin Svanström

Revisor har varit Christer Kvarne och revisorssuppleant Birgitta Arnell. Valberedningen har utgjorts av Marianne Möllerman och Margareta Malmberg.

Styrelsen har sammanträtt sammanlagt 5 gånger under tiden april 2011 t o m januari 2012. Fokus på verksamheten under 2011 har varit att bryta den negativa trenden för medlemsantalet, vilket stadigt minskat under en rad år. Vid styrelsemötet den 7 juni var antalet medlemmar i föreningen nere i 205 st.

För att bryta den nedåtgående trenden beslutade styrelsen att försöka sprida verksamheten geografiskt och öka kommunikationen medlemmarna emellan. Det taktiska genomförandet skedde längs tre vägar:

- 1) uppbyggande av ett nät av föreningsrepresentanter med lokal geografisk anknytning;
- 2) ökad marknadsföring av föreningen i samband med träffar och stämmor;
- 3) förbättrad kommunikation med medlemmarna via en modernisering av hemsidan och föreningstidningen Nyckelharpan.

Nätverket av lokala representanter är idag under etablering från Västerbotten i norr till Belgien i söder med 6 olika ambassadörer. Det vidare arbetet med att sprida intresset för nyckelharpan och nyckelharpsmusiken fortsätter i samarbete med dessa.

Inför sommarperioden tryckte föreningen upp ett informationsblad i 500 ex, vilket spreds av medlemmarna till intresserade under företrädesvis spel- och byggträffar, stämmor och kurser. Vidare utsträcktes giltighetstiden för medlems-

avgift erlagd efter maj till att även omfatta år 2012.

Föreningens webbredaktör genomförde tillsammans med övriga i styrelsen en omfattande nydesign av föreningens hemsida www.nyckelharpan.org. Idag innehåller denna uppdaterad information om föreningen, styrelsen, stadgar, lokala representanter, låtar, uppdaterat kalendarium samt uppdaterad kontaktinformation m.m. i modern utformning. Föreningen har även bytt webbhotell för hemsidan.

Föreningens tidning Nyckelharpan har också genomgått en modernisering av utseendet under ledning av redaktören. Utformningen av den viktiga förstasidan har ändrats. För att öka läsbarheten har också typsnittet i tidningens texter förändrats. Innehållet har utökats med bl. a. tips om hur man på bästa sätt vårdar sin harpa och tidningen har utökats i omfång till 16 sidor per utgivningstillfälle. Detta har möjliggjorts genom en ökad mängd bidrag i form av artiklar främst från medlemmarna.

Dessa åtgärder har tillsammans bidragit till att föreningen vid styrelsemötet den 16 januari 2012 kunde räkna inte

mindre än 261 betalande medlemmar, en ökning med 27% och en klar vändning av den nedåtgående trenden. Medlemmarna är spridda i hela Sverige med koncentration till Stockholm-Uppland-Mälardalen samt enstaka medlemmar i Nordeuropa samt Nordamerika.

Föreningen anordnade i oktober 2011 en kurs i nyckelharpspel med inriktning mer på utökade färdigheter än att lära nya låtar. Lärare var riksspelmanen Cajsa Ekstav och kursen blev en stor och fulltecknad succé. En vårkurs på Eric Sahlström Institutet i Tobo

är planerad till den 21-22 april med liknande inriktning och med riksspelmanen Magnus Holmström som lärare.

Stockholm i mars 2012

Peder Jeppsson Kerstin Käverud Nils Liberg Sture Möllerman

Bo Nilsson Kerstin Svanström Paul Westman

RÄKENSKAPSÅR 01.01.2011 – 31.12.2012

Intäkter		Kostnader	
Medlemsavgifter	33 627	Tryck av tidning	11 685
Kursavgifter	6 250	Tryck av infoblad	1 048
Förskottsbetalning för 2012	8 160	Tryck av inbetalningskort	760
Räntor	1 196	Porto tidning	6 132
Gåva	160	Porto övrig post	1 236
För mycket kursavgift	250	Kurskostnad lärararvode	5 250
		Kurskostnad lokalhyra	600
		Kurskostnad förtäring	2 541
		Bankkostnader	468
		Kontorsmaterial	94
		Datakommunikation	618
		Årets resultat	19 211
Summa	49 643		49 643

Kassa och bank	ing. balans		utg. balans
Plusgiro	26 956		44 970
Sparkonto	55 198		56 394
Summa	82 154	Årets resultat: 19 210	101 364

BUDGETFÖRSLAG 2012

Intäkter		Kostnader	
Medlemsavgifter	35 000	Inköp av material och varor	2 000
Kursavgifter	22 000	Hemsidan	2 000
		Kontorsmaterial	1 000
		Tryck av medlemstidning	16 000
		Övriga trycksaker	5 000
		Porto	10 000
		Möteskostnader	1 000
		Bankkostnader	500
		Kurskostnader ESI	20 000
		Övriga kurskostnader	1 000
Summa	57 000		58 500

För 13:e året i rad hölls ett seminarium på ESI riktat till nyckelharpsbyggare.

Dryga 20-talet personer samlades under helgen 2-3 december 2011 för att ta del av seminariets innehåll. Huvudtema för i år var "Ständiga förbättringar".

Som vanligt fungerade seminariet dels som ett tillfälle för likasinnade personer att träffas och lära känna varandra och varandras instrumentbyggen samt att dels givetvis medverka i ett strukturerat seminarieprogram.

Höjdpunkter på årets seminarium var att lyssna till de speciellt inbjudna föreläsarna. T.ex. Per-Ulf Allmos ständigt nya rön om nyckelharpans härkomst och Eva Olanderssons redogörelse för EU-projektet MIMO (Musical Instruments Museums Online). Under Evas föredrag kunde vi se och höra olika instrument från olika Europeiska museer. Givetvis fick vi både se och höra några gamla nyckelharpor.

Ett annat inslag som sedan några år tillbaka har blivit rutin på våra byggseminarier är provspelning av de medverkandes nyckelharpor, de flesta nytillverkade. Det gick till så att Sigurd Sahlström satt vid podiet och spelar en kort stund på vart och ett av de ca 15 inlämnade instrumenten. Den person i fråga som tillverkat ett visst instrument ges sedan tillfälle, i omedelbar anslutning till spelet, själv yttra sig om ljudet. Därefter är det fritt för andra att ha synpunkter. Givetvis sker det hela i positiv anda för att inte i onödan sära känsliga personer.

Kvalitetstemat berördes genom att vi då och då lade in avsnitt med frågor som vi alla försökte besvara tillsammans. Framför allt tog vi upp frågor rörande slutmomenten i en harpas tillkomst. T.ex. berördes strängtyp, stämningsschema, och noggrannhet vid uppriggningsrent allmänt. Kvalitetsämnet avslutades med att alla fick fylla i en enkät där en rad frågor ställts om t.ex. vad det är som driver oss i vårt instrumentbyggande.

Seminariets stora positiva överraskning var nog Thomas Roth, professionell nyckelharpspelare från Stuttgart, som hade rest till ESI för att köpa en nyckelharpa. Thomas höll en liten mini-

Sigurd provspelar instrumenten.

konsert för oss och uppvisade en spektakulär musik och spelstil som överträffar det mesta. Det var första gången han och hans fru besökt Sverige. Thomas har flera orkestrar som han administrerar. En i Stuttgart med omgivning och en i Wales. Musiken är en blandning av egna kompositioner och traditionell musik i olika genrer. Han gav oss alla en promotion-CD som innehöll korta avsnitt. Efter nyår räknar han med att ha release på det färdiga albumet. Själv tyckte jag att hans tolkning av latinamerikanska rytmer såsom bossanova och samba var mest intressant. Där kom Thomas mycket suggestiva och intensiva spelstil till sin fulla rätt.

Seminariet är också öppet för de elever som går ESI:s etårskurser i spel och dans. Tyvärr var det endast två elever som passat på att ta del av seminarieinnehållet. Om man inte själv är intresserad direkt i byggandet av en nyckelharpa får man i alla fall tillfälle att på ett strukturerat sätt lyssna till och provspela ett stort antal instrument tillverkade av landets ledande nyckelharpsbyggare. Dessutom gör vi alltid utvikningar i instrumentets historia samt redogör för andra viktiga nyckelharps-

Maten är alltid god på ESI..

Eva Olandersson föreläser om MIMO.

händelser under det gångna året. T.ex. visades en serie bilder med fokus på nyckelharpan från många av våra spelmansstämmor. Korta redogörelser för EU-projektet CADENCE och finska instrumentbyggarseminariet i Kaustinen genomfördes också.

Esbjörn Hogmark

Jubileumsåret 2012

av Per-Ulf Allmo

Vi är inne på ett jubileumsår för uppländsk folkmusik. Lördagen den 4 augusti har det gått 200 år sedan Matts Wesslén föddes och fredagen den 24 augusti 100 år sedan Erik Gustav Sahlström föddes. Men vad var det för gynnare, dessa bemärkta spelmanspersonligheter? Jag ska presentera Wesslén lite närmare – Sahlström lär få sin beskärda del på åtskilliga andra håll.

”Endast den, som personligen hört Wesslén spela harpa, kan fatta det rent mäterliga sätt varpå han trakterade detta i och för sig ej särskilt tonfagra instrument, men som under hans konstförfarna händer fick ett oanat väljud. ... Den elektricerande inverkan av hans dansmusik erkändes av gammal och ung, och när Wesslén på sitt oeffterhärmliga sätt klämde i med en av sina egna eller någon av Byss-Calles storpolkor så var det en rätt vanlig syn att se de gamle silverhåriga deltaga i dansen.”

Ja, vem skulle inte ha velat vara med och fått uppleva detta som ”litteratören” Albert Psilander d.y. 1908 återgav om i Arbetarbladet, Gävle.

Idag känner vi närmast Wesslén som den som räddade Byss-Calles låtar till eftervärlden. Ibland nämns också att han var klockare och organist i Österlövsta men på plats där vittnar endast en på grund av lavar nästan oläslig gravsten om hans arbetscall.

*M. Wesslén
v. Orgelnist*

Vad finns mer om honom? Matts var född Jansson 1812, son till bonden Jan Carlsson (1757-1832) i Snatra, Västland, i dennes 2dra gifte. Längre tillbaka befanns att farfadern (1734-1805) var bonde, nämndeman och kyrkvård i byn men född i Älvkarleby med sin far från Brahestad, Finland, bruksskräddare i Karlholm. Morföräldrarna var av gedigen bondsläkt närmast från Bolstan i Västland.

Arton år gammal flyttade Matts från föräldrahemmet till Försäter invid Österlövsta kyrka för att bli vice organist och tog samtidigt namnet Wesslén. Springande anledning var att den äldre ordi-

narie organisten Pehr Lymans medhjälpare, vice organist Carl Zetterberg gift med hans dotter, hade blivit ertappad och efter ”Straffad med 40 st Spö insatt på fästning för lifstid för kyrkostöld”.

Fortsättningen artade sig på bästa sätt. Matts var uppenbart en musikaliskt lagd självlärd yngling av det slag man brukade rekrytera i sådana sammanhang och församlingen var uppenbarligen mycket nöjd med honom eftersom han vid sockenstämman den 27 oktober 1833 ”enhälligt” blev vald till ordinarie organist ”efter av ansökanden avlagda prov och omröstning”. Den förr hade avlidit den 27 februari 1832 av slag. ”Ansökanden” är singularis vilket kan tydas som att man inte ansåg sig behöva söka efter och höra fler kandidater och att han fick avlägga prov pekar mot att han inte hade något betyg i bakfickan att visa upp. En uppgift att organisten vid Uppsala domkyrka Christian Friedrich Häffner (1759-1833) ska ha examinerat honom i slutet av mars 1833, på några håll anför 1831, kan inte styrkas. Vilken vikt examinationen, om den stämmer, skulle ha haft är svårt att bedöma. Häffner, som avled endast två månader senare den 28 maj 1833, hade som biinkomst att pröva och utfärda betyg på sökandes musikaliska färdigheter, inte utbilda, men var på slutet av sin levnad mycket skröplig. Någon ny vice organist utsågs inte i Österlövsta.

DE SOM HAR BERÄTTAT

Enda samtida som har meddelat minnen efter Wesslén är kyrkoherdedottern Sigrid Charlotta Gyllander samt herrar Gullbergsson och Psilander. Men på vilken nivå hade de haft kontakt med honom? Jag har gjort lite efterforskningar.

Sigrid Charlotta Gyllander (1848-1918) Dottern till brukspredikanten vid Lövsta bruk, från 1858 kyrkoherde i Österlövsta socken, utmålade sina barnomsminnen av Wesslén i *Bitar av Snorre* från 1897.

*Mot nyckelharpan, som på väggen hänger,
Med längtansfulla blickar vi nu se,
Och gubben låter sig ej länge be,
Så vandt han remmen öfver nacken slänger,
och börjar stryka öfver strängarne
Det spelet tränger ned till hjärterötter,
I andlös tystnad lyssna vi därpå.
Men mera muntra toner ljuda så,
Och snart det spritter uti unga fötter
Vid polskan, känd alltse'n vi voro små.*

forts. ➔

Wesslén ”Tillställs silvermedaljen för medborgerlig förtjänst d.25 maj 1874 efter 44 års väl vitsordad tjänstgöring i Österlövsta” men kvarstod som orgelnist och klockare ända till sin bortgång.

"Hos Klockarfar", illustration av stockholmskonstnären Carl Printzensköld (1864-1926).

Carl Oscar Maurits Gullbergsson (1850-1930) var en bokhållarson uppväxt vid Tobo bruk. Efter en militär bana i Uppsala bodde han 1892-1902 i Upplanda, Tegelsmora, innan han så småningom hamnade i Stockholm.

Han har varit känd för en liten initierad skara som excentrisk nyckelharputvecklare med en udda konstruktion där alla nycklar låg i samma rad inuti leken. I sin självbiografi från 1926 skriver han om Wessléns nykonstruktion att

"Förr kunde ej på harpan återges olika tonarter, påstår sakkunnigen, men beviset slinker han sig ifrån instinktmässigt. Jag hade också en liten s. k. fiolharpa (fr 1600talet) vars klaviatur var sådan, att 4. strängens toner voro kombinerade med 1. strängens nedre oktav, alltså därav innehållande två fullständiga oktaver. Därtill fans åtskilliga toner ofvan oktaven d för 1. strängen nära nog yttermera en tredje oktav, ehuru en del halvtoner saknades i höga registret, alldeles så, som vanliga harpor och även Wessléns varit och äro beskaffade. Med denna anordning fans intet hinder, förr mera än nu, att i vilken tonart som helst dra sta med 'våra härliga' med vanligt omfång. Påståendet avgjort lögn! Vidare står en annan lögn lika uppenbar: ' - fick på så sätt tre oktaver'. ... Om avbildningen anger vedertagna modellen efter Wessléns reformerande konstruktion, då har omskrivna tre oktaverna varit defekta på 11, elva toner och alltså i det avseendet förlorat men icke vunnit på reformationen. Helt annat är med vinst eller förlust om avseendet fästes vid möjligheten till harmonieringen,

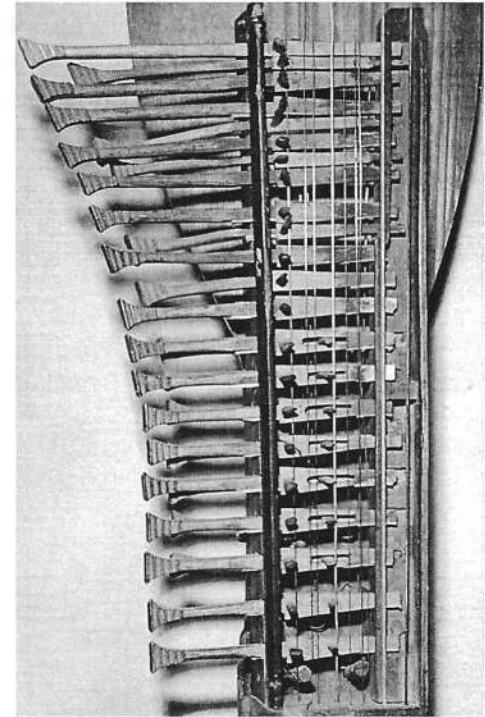
ehuru båda basarnas oföränderliga g och c icke äro härtill användbara i annan tonart än C, som dominant och grundton."

Gullbergsson låter sig som synes inte alls imponeras av den förändrade harpa Wesslén har tagit fram. Han ser i honom en självutnämnd 'expert' som lovar prisar silverbasharpan och tycker att nu kan man få fram toner som inte fanns i den gamla, men han genomskådar "skrälaren" och menar att denne inte har en aning om vare sig vilka toner som finns eller inte finns. Gullbergsson tar till uttrycket "tvångströja" när han jämför den nya varianten med föregångaren – som han beskriver som en kontrabasharpa. Den enda förtjänst han ser är möjligheterna till harmonisering, om än begränsat till enbart i C-dur.

Tidigare hade Psilander skrivit att det var hans farfar som tillsammans med f.d. sergeant Johan Gustaf Söderstedt hade stått för bravaden med silverbasharpan – men han återtog senare den uppgiften såsom varande felaktig.

Gullbergsson träffade enligt egen utsago Wesslén endast en gång. Han var då 1865 femton år gammal och just hemkommen från tre terminers lärartjänst vid Åkerby folkskola. Vid besöket hemma hos Wesslén "vid lampans klarsken" gick spelet "fortfarande med liv och lust":

"mästarn med nyckelharpan var visserligen förtjent all uppmärksamhet, men hans gossar med fiolerna ... 'så unga och små, kunde spela så ändå!'" Den 53-åriga "gubben" Wesslén tycker han däremot börjar bli gammal.

Wessléns lek

Albert Psilander d.y. (1852-1911) Psilanders artikel från 1908 ser ut att vara urkällan för många senare skrivelser om både Wesslén och silverbasharpa vilket ger anledning att fråga vad han hade på fötter för att berätta om nyckelharpa.

Psilander växte upp som inspektorsson äldst av sex syskon i Strömsbergs bruk, Tolfta socken. Tjugo år gammal lämnade han 1872 föräldrahemmet för studier i Uppsala och flyttade 1884 vidare till Stockholm där han bland annat var redaktör för tidningen Vårt Land och litteratör på Aftonbladet.

Viss kontakt skulle Psilander kunna ha haft med Wesslén i Forsäter under barna- och ungdomsåren genom fem kusiner eftersom en farbror var komminister där från 1848 fram till sin död 1861, men vid närmare eftertanke verkar detta inte så troligt. Om Psilander hade vetat något om Wessléns bakgrund så skulle han knappast skriva om honom att han "... var ju en musikaliskt bildad man och ingen bondspelman...". Psilander har också uttalat sig om nyckelharpa på andra märkliga sätt vilka inte talar för något kritiskt sinne.

Men folkslig musik skymtar fram tidigare i hans släkt.

En dotter till en av hans farfars bröder var gift med organisten och skolläroaren vid Ullfors bruk i Tierp: Nils Gustaf Sundelius (1816-1873), vilken 1849 tecknade upp två visor och två polskor. Sundelius och Johan Gustaf Söderstedts (se ovan) mödrar var systrar. Söderstedt

hade gått i fadern spår, studerat i Uppsala och valt den militära banan. Väl åter hemma i Tierp nådde han 1834 sergeants grad och 1844 fick eller tog han avsked. Han bodde då ensam och ogift i Husbyborg. Fadern hade dött 1831, hans fem år yngre och enda syskon Fredric Michael hade 1834 flyttat till Norrköping och modern 1839 till Stockholm död där 1849.

Söderstedt tog sig avdaga på Ullfors värdshus 1848. Skälet? Inga skulder men heller inte några tillgångar av värde, de utgörs huvudsakligen av uniformspersedlar, lite bohag, en nyckelharpa och ett "Lotteri-Spel". Fadern hade efterlämnat en rätt avsevärd förmögenhet, men den gick sannolikt till hans änka. En djärv gissning är att han skjuter sig när han får korgen av värdshusets två år yngre och ännu ogifta "Tracteurska" Regina Bonnevier (1807-1859). I varje fall är det hon som får göra bouppteckningen efter honom trots att han hade släkt på trakten, om än avlägsen.

DEN FOLKLIGE MATTS WESSLÉN

Efter dessa något perifera utvecklingar tillbaka till vår huvudperson.

Wesslén drivna spel kan tolkas som att han hade börjat spelade nyckelharpa tidigt, redan i ungdomen. Det fanns förhållandevis gott om andra och goda spelmän i trakten så han behövde inte gå långt för att få inspiration och lära sig.

Han har också uttalats sig om att en av dessa, Anders Söderlund sedermera skomakare i Hällnäs, spelade lika bra som Byss-Calle om än något vekare.

Wesslén kan förmodas ha förvärvat en god egen repertoar genom en rad spelmän inklusive Byss-Calle. Teckna upp låtar efter Byss-Calle (1783-1847) bör med andra ord inte ha inneburit några problem vare sig det blev gjort direkt efter denne eller efter andra som spelade hans låtar. Oturligt nog lämnade Wesslén in sitt material för tryckning i Gävle med följderna att det blev lågornas rov när en stor del av staden eldhärjades 1869.

HAMBO-POLSKOR

samlade och arrangerade

Sönerna övertalade honom att teckna ned låtarna igen, nu närmare 25 år efter Byss-Calles död. Den här gången fick publicisten, organisten i Nora: Anders Gustaf Rosenberg (1809-1884) ta hand om materialet. Han publicerade 1879 låtarna satta för piano, efter Wessléns död, och med enda kommentar:

"... Någon torde anmärka, att tempot här och der synes för långsamt. Men dervid bör erinras, att för 50-100 år sedan dansades polska i ett långsamt tempo eller i en sorts menuettstil, tvärt emot senare tiders smaklösa fläng".

Men vilka förändringar hade Rosenberg gjort för att få 'bättre' pianosats? En av Wessléns söner uttalade att fadern aldrig själv gillade "den harmoniering, som denne i ett flertal fall klädde dessa enkla melodier uti, och som förtog dem deras ursprunglighet".

Egentligen betyder allt detta kanske inte så mycket för låtarna och deras värde i sig; Wesslén och Byss-Calles gärningar formar sig gemensamt till en gnistrande, omistlig ädelsten i den uppländska nyckelharptraditionen.

En «berömd» nyckelharpa.

Av hrr Wilhelm och Gustav Wesslén har till musikhistoriska muséet i Stockholm överlämnats en nyckelharpa, s. k. «dubbelharpa», som på sin tid tillhört deras fader, organisten Matts Wesslén i Öster Lövsta, vilken anses hava varit den skickligaste nyckelharpspelare, som någonsin funnits i Uppland.

Vilka är dessa spelmän?

Att det är Gösta Sandström och Eric Sahlström med sina nyckelharpor råder det inga som helst tvivel om, men vilka är de övriga? Bilden är från tidigt 1950-tal, möjligt slutet av 40-talet. Fotot togs av Göstas far eller mor.

Känner du igen någon/några fler personer på bilden, tar vi gärna emot dessa uppgifter. Eller om du kan säga oss var någonstans bilden är tagen.

Marianne och Sture Möllerman
08 - 768 13 66
mollerman@telia.com

POLSKA EFTER FÅGELVIKARN

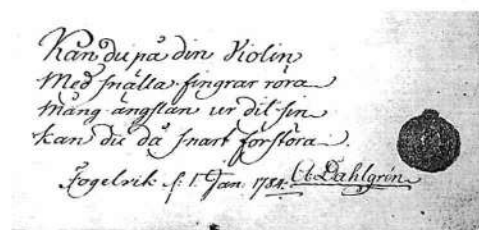
efter Anders Dahlgren, Fågelvik

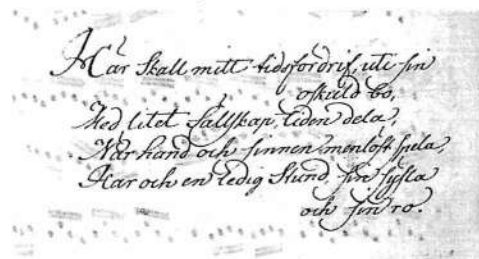
De små noterna är ett förslag till dubbelgrepp, dvs. de finns inte i originalet. I originalet finns heller inga punkterade noter, så dessa avviker även de en aning från originaluppteckningen.

Polskan är hämtad från Andreas Dahlgrens nothäfte, den s.k. Fogelvikssamlingen, daterad 1784. Första repriserna går att spela både i dur och moll beroende på vilka dubbelgrepp man använder. Kanske är det bland annat denna inneböende tvetydighet som bidrar till att göra den lilla enkla melodin så spännande och uttrycksfull.

Notsamlingen inleds med följande ord nedskrivna med utsökt handstil:

Kan du din Violin
med snälla fingrar röra
mång ångslan ur ditt sin
kan du då snart förstöra

Här skall mitt tidsfördrif, uti sin oskuld bo.
Med litet sällskap, tiden dela,
När hand och sinnen menlöst spela,
Har och en ledig stund, sin lycka och sin ro.

Andreas Dahlgrens var döpt Anders men kallade sig Andreas. Josef Sjögren skriver i *Organisterna i Västerås stift*:

”Anders Dahlgren (1758-1813) var son till bruksarbetaren vid Gusums bruk Per Dahl. Den unge Anders kom att byta den smutsiga bruksmiljön mot betydligt galantare salonger. 1782 hamnar han på godset Fågelvik i Tryserums socken i Norra Tjust härad, då i Kalmar län.

Han var tydligen en mångbegåvad man vilket ägaren till Fågelvik, greve Gustaf Horn lade märke till. Ganska snart utsågs han till grevens personliga sekreterare och bibliotekarie. Bland annat renskrev han Gustaf Horns biografi över sin farfar Arvid Horn. 1791 blev Dahlgren organist och klockare i Tryserums församling. Innan dess hade han verkat som organist i Fågelviks slottskapell.

Fågelvik var på 1700-talet en rik musikalisk miljö, liksom vi sett att Häradshammar var på 1800-talet. 1750 lät Gustafs far Adam Horn uppföra en liten musikpaviljong på Fågelvik med målningar av musiker på väggarna. En återkommande gäst i musikmiljön på godset var Johan Helmich Roman (1694-1758), som på äldre dagar ofta reste till Fogelvik. Roman dog visserligen samma år som Dahlgren föddes men hade säkert bidragit till den rika musikmiljön. Även Gustaf Horn

musicerade gärna och en av hans medmusikanter var Dahlgren. De spelade tillsammans i den då ganska vida kända Hornska kvartetten tillsammans med komministern Johan Tockerstrand (1756-1803) och kyrkoherde Nils Atterbom (1745-1825), farbror till skalden Atterbom.”

Att vara organist innebar vid denna tid inte endast att framföra kyrkomusik så som vi föreställer oss det idag. Enligt skriften *Ordning för Kyrko-Betjante i Linköpings Stift* från 1795 skulle en organist även ”böra gå församlingen til handa med Dans-musik vid Bröllop och andra Gillen”.

Nils Liberg

NY CHANS ATT BLI EN GLAD OCH FRISK SPELEMAN

I förra numret av Nyckelharpan skrev vi om en "LCHF"-kurs för spelmän med kombinerad utläring av LCHF-teori och -matlagning och med avbrott för spelning (kursledaren spelar själv nyckelharpa).

Denna kurs har blivit framflyttad till fredag 30/3 - söndag 1/4. Kursen hålls i Själevad utanför Örnsköldsvik.

LCHF (= åt mycket fett men lite kolhydrater) bygger på att man skall äta den typ av kost människan ätit under evolutionens gång. Det är en livsstil för naturlig hälsa, ofta med viktminskning som bonus.

Mer info på www.nolaskogslchf.se eller tfn 0660 - 773 22

Lena Olovsson

TOBOTORS DAG

~ Spel- och danskvällar ~

Varmt välkomna till Eric Sahlström Institutets
Tobotorisdagar våren 2012!

På scenen kl 19:

15/3 Österby spelmän och folkdanslag
29/3 Söderfors brukskapell med gillesdansare
12/4 Lövstabygdens spelmän
26/4 Gås-Andersbygdens spelmän

Fri entré! Efter föreställningen blir det allspel och spel till dans!

info@esitobo.org tel. 0295-342 90 www.esitobo.org

Eric Sahlström Institutet | Bruksgatan 3 | 748 50 TOBO
I samarbete med Kulturens Bildningsverksamhet

ERIC SAHLSTRÖM INSTITUTET
NATIONELLT FOLKMUSIKCENTRUM I TOBO

Föreningen Nyckelharpan helgkurs i Tobo 21-22 april

För elfte gången anordnar vi en helgkurs i nyckelharpspel på ESI (Eric Sahlström Institutet) i Tobo. Den här gången har vi lyckats engagera riksspelmannen Magnus Holmström och han har lovat att försöka få fart på det där med känslan i spelet, som är så skön när den inträffar. Någon ny låt blir det säkert också!

Du som tycker det här låter kul, anmäl dig snarast möjligt eftersom platsantalet är begränsat. Du kan anmäla dig genom att skicka ett e-mail (helst) till peder.jeppsson@brevet.nu eller genom att fylla i nedanstående kupong och skicka med vanlig snigelpost till Peder Jeppsson, Regementsgatan 45, 645 33 Strängnäs.

Vi startar lördag morgon klockan 09.00 med välkomstfika och fördelning av sängplatser. Den här gången blir det i två- och trebäddsrum (glädjande nog

för verksamheten vid ESI är det många rum som är upptagna av helinackorderingar). Berätta gärna vem ni vill bo tillsammans med, så skall vi försöka ordna detta på bästa sätt! Lakan och handdukar finns redan på plats.

Spelkursen börjar sedan direkt när kaffet kommit på plats och vi spelar fram till femtiden, med paus för lunch och eftermiddagsfika. Därefter blir det middag. Vill du då ha något extra gott att dricka till maten, går det bra att ta med sig detta själv.

Kvällen är vikt för fritt spel – i skrivande stund vet vi inte om det dyker upp någon överraskning utifrån, men i Tobo kan allting hända som vi vet...

Söndag startar som vanligt med frukost klockan 08.30 och vi spelar fram till lunch. Efter lunch spelar vi vidare till tvåtiden och sedan slutar kursen med eftermiddagskaffe för den som vill.

Kursen kostar 1200 kronor och är endast avsedd för medlemmar i Föreningen Nyckelharpan. Inbetalning ska ske först efter det att du har fått besked om kursplats.

För mer information innan du anmäler dig ring gärna 070-306 42 62.

Peder Jeppsson

Magnus "Storis" Holmström är 37 år gammal, bor i Sigtuna, sambo och har tre barn. Han började spela nyckelharpa 1987. Så småningom gick han årskursen i Tobo och därefter utbildade han sig 5 år vid Kungliga Musikhögskolan. 2010 blev han riksspelman på nyckelharpa "För strålande och stilmedvetet spel av Västerbottenslåtar".

Ja, tack!

Jag vill vara med på Föreningen Nyckelharpan's helgkurs på Eric Sahlström Institutet i Tobo den 21-22 april 2012 och anmäler mig härmed.

Namn _____

Adress _____

Tel nr _____ Namnteckning _____

BSverige
Porto
betalt

FÖRENINGSBREV

Föreningen Nyckelharpan c/o Jeppsson, Regementsgatan 45, 645 33 Strängnäs

Hitta till årsmöteslokalen

SICKLA ALLÉ 37 med hjälp av Bosses vägbeskrivning

OM DU ÅKER KOLLEKTIVT, BUSS ELLER TÅG FRÅN SLUSSEN

Alt 1. Åk 6-7 min med buss nummer 401 eller 403. Stig av vid Sickla Allé (5:e hållplatsen efter Slussen). När du har stigit av bussen, vik ner till höger på en liten gångväg, gå in till vänster i portiken och snett över gården.

Alt 2. Åk 6-7 min med buss nummer 404 till och med 422. Stig av vid Sickla Bro (3:e hållplatsen efter Slussen). När du har stigit av bussen, gå tillbaka på samma sida, håll vänster, följ Sickla Industriväg rakt ner (Dieselverkstaden ligger nu på din vänstrar sida). Gå över i rondellen, håll vänster. Framåt till höger, liten gångväg ner. Gå in till vänster i portiken och snett över gården.

Alt 3. Åk 5-6 min med Saltsjöbanan från Slussen. Stig av vid Sickla Station. Gå bakåt och uppför trappan. Följ sedan Sickla Industriväg rakt ner (Dieselverkstaden ligger nu på din vänstrar sida). Gå över i rondellen, håll vänster. Framåt till höger, liten gångväg ner. Gå in till vänster i portiken och snett över gården.

OM DU ÅKER BIL GENOM SÖDRA LÄNKEN TUNNELN

Då tunneln slutar, (åk ej in i nästa tunnel som leder ut på Värmdöleden), tag högerfilen mot Sickla/Älta (stor gul byggnad Fredells Byggvaruhus på höger sida) håll höger i den första rondellen, efter 20 m kommer andra rondellen, tag in till höger på Sickla Allé, kör rakt fram 50 m, tag vänster till besöksparkeringar, kostar 5 kr/tim.

Alternativt åk rakt fram i andra rondellen tag vänster, parkera på Sickla Stormarknad (med P-skiva) eller i det runda glasparkeringshuset. Därifrån är det en inte alltför låg promenad till möteslokalen.

OM DU ÅKER BIL OCH KOMMER FRÅN SLUSSEN

Kör över Danviksbron, passera trafikljuset, efter 150 m håll högerfilen mot Älta, åk igenom första rondellen, fortsätt upp på backkrönet, sväng höger, ner på Sickla Industriväg, genom rondellen, rakt fram in på Sickla Allé, besöksparkeringar kostar 5 kr/tim.

Alternativ sväng vänster i rondellen tag vänster, fortsätt till nästa rondell, vänster, parkera på Sickla Stormarknad (med P-skiva) eller i det runda glasparkeringshuset. Därifrån är det en inte alltför låg promenad till möteslokalen.

Alasdair Fraser & Natalie Haas, Triakel
Duo Jonsson Coudroy, Tobo Allstars..

AKUSTISKT I TOBO

*Folkmusikfestival
26 maj 2012*Nära,
akustisk och
i världsklass..Sam är
KULTUREN
Blåningsverksam
MU
SIK**TOBO**
KursernaETTÅRIGA UTBILDNINGAR
2012/2013

- FIOL
- NYCKELHARPA
- FOLKDANS

KORTKURSER OCH SOMMARKURSER

- Fördjupningskurs i folkdans 14-15 april
- Ungdomskurs 18-20 juni
- Sommarkurser 17-21 juli

ERIC SAHLSTRÖM INSTITUTET
NATIONELLT FOLKMUSIKCENTRUM I TOBO

För mer information:

www.esitobo.org

tel. +46 (0)295 342 90